

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO

Bryssel 27.12.2002
KOM(2002) 754 lopullinen

KOMISSION TIEDONANTO NEUVOSTOLLE

**Kertomus yhteisön tavaramerkkiä koskevan asetuksen 39 artiklassa tarkoitetun
tutkimusjärjestelmän toiminnasta**

KOMISSION TIEDONANTO NEUVOSTOLLE

Kertomus yhteisön tavaramerkkiä koskevan asetuksen 39 artiklassa tarkoitetun tutkimusjärjestelmän toiminnasta

Neuvosto antoi 20. joulukuuta 1993 asetuksen (EY) N:o 40/94 yhteisön tavaramerkistä¹ ("tavaramerkkiasetus"). Asetuksella luodaan tavaramerkkien suojaa varten yhtenäinen järjestelmä, joka perustuu yhdenmukaiseen menettelyyn sisämarkkinoilla toimivassa yhdenmukaistamisvirastossa ("virasto").

Tavaramerkkiasetuksen 8 artiklan mukaan merkkiä ei rekisteröidä yhteisön tavaramerkiksi muun muassa tapauksissa, joissa se on ristiriidassa aikaisemman kansallisen tavaramerkkioikeuden kanssa. Ennen asetuksen hyväksymistä käydyissä keskusteluissa käsiteltiin kahta vaihtoehtoa aikaisempien oikeuksien käsittelemiseksi; ne olivat viraston omasta aloitteesta vireille pantava järjestelmä hakemusten hylkäämiseksi sekä järjestelmä, joka perustuisi yksinomaan asianomaisten osapuolten aloitteeseen.

Järjestelmä, josta lopulta säädettiin tavaramerkkiasetuksen 39 artiklassa, on sekamuotoinen järjestelmä, jossa laaditaan tutkimuskertomukset mutta jossa mahdolliset ristiriidat oikeuksien välillä ratkaistaan ennen rekisteröintiä osapuolten aloitteesta eikä viraston omasta aloitteesta. Järjestelmän tarkoituksena on antaa arvokasta tukea pienille ja keskisuurille yrityksille, joille ristiriitaisten oikeuksien seuranta voi aiheuttaa kohtuuttoman korkeita kustannuksia. Tutkimuskertomusten tehtävänä on antaa hakijalle tietoa aikaisemmista oikeuksista, jotka voivat olla ristiriidassa sen merkin kanssa, josta hakemus on tehty, jotta hakija voi ryhtyä tarpeellisiin toimenpiteisiin jo ennen hakemuksen julkaisemista.

Sen arvioimiseksi, vastaako tavaramerkkiasetuksen 39 artiklassa säädetty järjestelmä todella sille asetettuja tavoitteita, asetuksen 39 artiklan 7 kohdassa todetaan seuraavasti: *"Viiden vuoden kuluttua päivästä, jona virasto on aloittanut hakemusten jättämisten hyväksymisen, komissio esittää neuvostolle kertomuksen tässä artiklassa tarkoitetun tutkimusjärjestelmän toiminnasta, mukaan lukien jäsenvaltioille suoritettavat maksut, ja tarvittaessa aiheelliset ehdotukset muutoksista tähän asetukseen tutkimusjärjestelmän mukauttamiseksi ottaen huomioon saadut kokemukset ja tutkimustekniikoiden kehityksen."*

Komission on tutkittava kolmea tähän säännökseen perustuvaa kysymystä:

- (1) Miten järjestelmä toimii? (...kertomus järjestelmän toiminnasta...)
- (2) Mitkä ovat tutkimusjärjestelmän kustannukset ja hyödyt? (...mukaan lukien jäsenvaltioille suoritettavat maksut...)
- (3) Onko tarpeen ehdottaa muutoksia järjestelmään? (...ja tarvittaessa aiheelliset ehdotukset muutoksista tähän asetukseen tutkimusjärjestelmän mukauttamiseksi ottaen huomioon saadut kokemukset ja tutkimustekniikoiden kehityksen.)

¹ Neuvoston asetus (EY) N:o 40/94, annettu 20 päivänä joulukuuta 1993, yhteisön tavaramerkistä, EYVL L 11, 14.1.1994, s. 1.

Saadakseen selvän käsityksen tutkimusjärjestelmän toiminnasta komissio käynnisti julkisen kuulemismenettelyn, jossa se pyysi jäsenvaltioita ja asiaan liittyviä tahoja esittämään kannanottonsa ja arvioimaan järjestelmän toimintaa kokemustensa perusteella². Kuulemismenettelyn tuloksena komissio sai yhteensä 27 vastausta asianomaisilta osapuolilta (myös monikansallisilta yrityksiltä ja toimialajärjestöiltä³) ja kaikilta jäsenvaltioilta (lukuun ottamatta Saksaa, Kreikkaa ja Italiaa).

Komission kyselyyn saaduista jäsenvaltioiden vastauksista ilmenee, että suurin osa (9 jäsenvaltiota) kannattaa tutkimusjärjestelmän ylläpitoa ja sen parantamista tarvittaessa. Monikansallisilta yrityksiltä ja toimialajärjestöiltä saaduista vastauksista taas ilmenee, että niistä ainoastaan 25 prosenttia kannattaa tutkimuskertomusten säilyttämistä, kun taas loput 75 prosenttia haluaisi tehdä järjestelmästä vapaaehtoisen tai lakkauttaa sen kokonaan.

Tässä kertomuksessa pyritään analysoimaan tutkimusjärjestelmän toimintaa objektiivisesti ottaen huomioon jäsenvaltioiden ja asianomaisten osapuolten esittämät huomiot.

1. JÄRJESTELMÄN TOIMINTA

Tavaramerkkiasetuksen 39 artiklan mukaan aikaisempia oikeuksia koskevat tutkimukset suoritetaan vasta, kun virasto on tutkinut hakemuksen⁴ ja vahvistanut, että hakijalla on oikeus olla yhteisön tavaramerkin haltija.

Tässä vaiheessa virasto toimittaa kopion hakemuksesta teollisoikeuksien keskusvirastoille niissä jäsenvaltioissa, jotka osallistuvat järjestelmään (kaikki jäsenvaltiot Ranskaa, Saksaa ja Italiaa lukuun ottamatta). Näiden kansallisten virastojen on kolmen kuukauden kuluessa tuotettava ja toimitettava virastolle kertomus, jossa mainitaan aikaisemmat tavaramerkit tai tavaramerkkejä koskevat hakemukset, joiden katsotaan liittyvän asetuksen 8 artiklan soveltamiseen (suhteelliset hylkäysperusteet).

Virasto toimittaa hakijalle tämän jälkeen laatimansa "yhteisön tutkimuskertomuksen" sekä ne kansalliset tutkimuskertomukset, jotka on vastaanotettu kolmen kuukauden määräaikana.

Kun yhteisön tavaramerkkiä koskeva hakemus julkaistaan, mikä voi tapahtua aikaisintaan kuukauden kuluttua siitä, kun virasto on toimittanut tutkimuskertomukset hakijalle, virasto ilmoittaa kyseisen yhteisön tavaramerkkiä koskevan hakemuksen julkaisemisesta yhteisön tutkimuskertomuksessa mahdollisesti mainittujen aikaisempien yhteisön tavaramerkkien tai yhteisön tavaramerkkiä koskevien hakemusten haltijoille.

Neuvoston ja komission yhteisen kannanoton mukaan, joka liitettiin neuvoston sen kokouksen pöytäkirjaan, jossa tavaramerkkiasetus hyväksyttiin, kansalliset virastot voivat vapaasti tiedottaa kansallisissa tutkimuskertomuksissa mahdollisesti mainittujen aikaisempien kansallisten tavaramerkkien tai kansallisten tavaramerkkihakemusten haltijoille yhteisön tavaramerkkiä koskevan hakemuksen julkaisemisesta. Tähän mennessä yksikään kansallinen virasto ei ole ilmoittanut komissiolle käyttävänsä tätä mahdollisuutta.

² Kyselylomake liitteenä (liite 1).

³ ECTA, Marques, Efpia, ITMA, Unice, AIM, INTA, FICPI, Procter & Gamble, Air Liquide, Danone, Gevers & Partners, Alstom, L'Oreal, Nestlé, Unilever.

⁴ Tavaramerkkiasetuksen 36 artikla.

Yhteenvedon voidaan todeta, että virasto laatii yhteisön tutkimuskertomuksen kustakin yhteisön tavaramerkkiä koskevasta hakemuksesta rekisteröintimenettelyn kuluessa. Kertomuksessa luetellaan samoja tai samankaltaisia tavaroita ja palveluja koskevat aikaisemmat samat tai samankaltaiset tavamerkit tai tavamerkkihakemukset, ja se toimitetaan yhteisön tavamerkin hakijalle yhdessä kymmenen kansallisen viraston laatimien kansallisten tutkimuskertomusten kanssa (Ranska, Saksa ja Italia eivät osallistu järjestelmään).

Näiden tutkimuskertomusten seurauksena hakija saattaa peruuttaa hakemuksensa huomattaessaan, että hakemuksen kanssa ristiriitaiset merkit estävät hakijaa saamasta yhteisön tavaramerkkiä rekisteröidyksi ja käyttämästä merkkiä kaikissa jäsenvaltioissa. Vaihtoehtoisesti hakija voi muuttaa hakemustaan esimerkiksi rajoittamalla tavaroiden ja palvelujen määritelmää ristiriidan välttämiseksi tavaroiden välillä. Hakija voi myös ottaa asian esille aikaisempien, ristiriidassa olevien merkkien haltijan kanssa sovintoratkaisun löytämiseksi.

Ei ole mahdollista tietää varmasti niiden hakemusten määrää, jotka peruutetaan kokonaan tai osittain tutkimuskertomuksessa annettujen tietojen seurauksena, koska hakijat eivät ilmoita virastolle peruutustensa syitä. Kuitenkin ainoastaan neljä prosenttia hakemuksista peruutetaan ennen julkaisemista. Tutkimuskertomuksen vuoksi peruutettujen hakemusten määrä on siten melko pieni. Tässä yhteydessä olisi huomattava, että aiemmat epäilykset siitä, että yhteisön tavamerkin rekisteröinti saattaisi osoittautua vaikeaksi jäsenvaltioissa olevien aikaisempien oikeuksien vuoksi, näyttävät jossain määrin liioitelluilta, kun otetaan huomioon tehtyjen väitteiden vähäinen määrä (20 %).

Lopuksi olisi huomattava, että virasto ei suorita tutkimuksia erillisestä pyynnöstä. Näitä palveluja tarjoavat yksityiset yritykset. Viraston luvalla tätä toimintaa harjoittaa noin 25 toimijaa, jotka saavat tietoja yhteisön tavamerkeistä, ja osa niistä on mainittu yksityisiä tutkimuspalveluja tarjoavien toimijoiden luettelossa⁵. Viraston antamia tietoja ei ole tarkoitettu suurelle yleisölle, koska niihin ei liity hakuohjelmia. Palvelu on sen sijaan tarkoitettu kansallisille virastoille ja yrityksille, jotka ovat kiinnostuneita tietojen käytön edellyttämien tietokoneohjelmien laatimisesta. Luvan kustannukset ovat 5 000 euroa⁶.

2. MAKSUN TASO

Tutkimusmaksun tason vahvistaa viraston budjettikomitea, jäsenvaltioiden edustajien kolmen neljäsosan enemmistöllä tekemällä päätöksellä. Tämä maksu suoritetaan kansallisille virastoille jokaisesta niiden toimittamasta tutkimuskertomuksesta, ja se on jokaiselle järjestelmään osallistuvalla virastolla saman suuruinen.⁷ Maksun suuruudeksi vahvistettiin 25 euroa budjettikomitean 7. heinäkuuta 1995 tekemällä päätöksellä.⁸

⁵ <http://oami.eu.int/en/marque/faq/faq06.htm>. Viraston tiedotusosasto toimittaa pyynnöstä luettelon yrityksistä, jotka tarjoavat kyseistä palvelua. Luettelo sisältää yksityiskohtaiset tiedot seuraavista yksityisistä tutkimuspalveluista: Bureau Gevers (BE), COMPU-MARK (BE), Elzaburu (ES), Grupo 10 Empresarial (ES), SIMADEC S.L. (ES), Studio Manni (IT), IQS AvantIQ S.A. (LUX), Search Systems Ltd (UK), The United Kingdom Patent Office (UK).

⁶ Lisätietoja "CTM-Download"-palvelusta on saatavilla osoitteessa:

<http://oami.eu.int/en/database/download.htm>

⁷ Tavaramerkkiasetuksen 39 artiklan 4 kohta.

⁸ Kansallisten virastojen tutkimuskertomuksista maksettavia määriä koskevan, sisämarkkinoilla toimivan yhdenmukaistamisviraston (tavamerkit ja mallit) budjettikomitean 7.7.1995 tekemän päätöksen N:o CB-95-11 1 artikla (<http://oami.eu.int/en/admin/cb-95-11/decision.htm>).

Vuonna 1998 budjettikomitea päätti kuitenkin mukauttaa maksua tavaramerkkihakemuksen kattamien tavara- ja palveluokkien määrän perusteella. Tämän vuoksi päätettiin, että 25 euron maksun lisäksi kukin kansallinen virasto saisi 5 euroa yhteisön tavaramerkkiä koskevassa hakemuksessa kolmen määrän ylittävää kutakin tavara- ja palveluluokkaa kohti.⁹ Tämän uuden järjestelmän mukaisesti keskimääräinen kustannus tutkimusta ja maata kohti on noin 27 euroa, mikä tekee hakemusta kohti yhteensä noin 270 euroa.

Tämä maksu ei kata tutkimusjärjestelmän hoidosta virastolle aiheutuvia kustannuksia. Kustannukset eivät koostu ainoastaan yhteisön tutkimuskertomuksen kuluista vaan myös noin puolen miljoonan¹⁰ tutkimuskertomuksen käsittelystä vuosittain. Koska virasto ei veloita hakijoilta ylimääräisiä maksuja yhteisön tutkimuskertomuksesta, normaali hakemusmaksu kattaa tutkimusjärjestelmän kokonaiskustannukset¹¹.

Maksun riittävyyden arvioimiseksi on tarpeen ensin tarkistaa, pitävätkö kansalliset virastot saamaansa maksua asianmukaisena korvauksena suorittamastaan palvelusta, ja toiseksi selvittää, katsovatko hakijat saavansa hyvän vastineen rahoilleen.

Tutkimusjärjestelmää koskevaan komission kyselyyn saatujen vastausten perusteella kansalliset virastot pitävät nykyisensuuruista maksua kohtuullisena. Yksi virastoista katsoi kuitenkin, että maksua olisi tarkistettava, kun otetaan huomioon kansallisilta virastoilta edellytettävä työ ja kustannukset. Toinen jäsenvaltio totesi, että maksun korottaminen voisi antaa mahdollisuuden tutkimuskertomusten laadun parantamiseen.

Asianomaisilta osapuolilta saaduissa vastauksissa todetaan, että 27 euron maksu maata kohti (yhteensä 270 euroa) ei ole kohtuuton. Johdonmukaisuuden puute tutkimusperusteissa eri tutkimusten välillä ja ajoittainen tutkimusten puutteellisuus ja huono laatu eivät kuitenkaan anna hyvää vastinetta rahalle. Tämän seurauksena useimmat hakijat ovat jo tehneet oman tutkimuksensa ennen tavaramerkkihakemuksen tekemistä. Niinpä valtaosalle hakijoista tutkimusjärjestelmä tarkoittaa vain korkeampia kustannuksia ja lisää työtä ilman minkäänlaista lisäarvoa. Toisaalta ne hakijat, joilla ei ole varaa käyttää yksityisiä tutkimuspalveluja, joutuvat sijoittamaan lisää varoja tutkimuskertomuksista saatujen "raakatietojen" muuttamiseen käyttökelpoiseksi tiedoksi ristiriitaisista aikaisemmista oikeuksista. Tämä seulonta aiheuttaa näille hakijoille ylimääräisiä kustannuksia. Lisäksi osa hakijoista jättää mieluummin huomioimatta tutkimuskertomusten sisällön välttääkseen edellä mainittuja vaikeuksia ja kustannuksia.

Kaikki tämä osoittaa, että vaikka maksuja ei periaatteessa pidetä kohtuuttomina, hakijat jättävät yleensä huomioimatta tutkimuskertomukset tai joutuvat käyttämään lisää varoja saadakseen niistä hyödyllisiä tietoja. Koska tutkimuskertomuksista on vain rajallista hyötyä, hakijat pitävät maksun suorittamista ylimääräisenä kustannuksena, jolle saadaan hyvin vähän vastinetta.

⁹ Kansallisten virastojen tutkimuskertomuksista maksettavien määrien muuttamista koskevan, sisämarkkinoilla toimivan yhdenmukaistamisviraston (tavaramerkit ja mallit) budjettikomitean 9.3.1998 tekemän päätöksen N:o CB-98-4 1 artikla (<http://oami.eu.int/en/admin/cb-98-4/decision.htm>).

¹⁰ Noin 45 000 hakemusta vuotta kohti kerrottuna 11 tutkimuskertomuksella hakemusta kohti antaa tulokseksi 495 000 tutkimuskertomusta.

¹¹ Maksuista sisämarkkinoilla toimivalle yhdenmukaistamisvirastolle (tavaramerkit ja mallit) 13 päivänä joulukuuta 1995 annetun komission asetuksen (EY) N:o 2869/95 johdanto-osan viidennessä kappaleessa todetaan seuraavasti: "yhteisön tavaramerkkihakemuksen perusmaksuun on sisällyttävä määrä, joka viraston on maksettava jokaisen jäsenvaltion teollisoikeuksien keskusvirastolle jokaisesta niiden toimittamasta tutkimuskertomuksesta asetuksen (EY) N:o 40/94 39 artiklan 4 kohdan mukaisesti".

3. LAAJENTUMINEN

Edellä mainittujen seikkojen lisäksi ei voida jättää huomioimatta Euroopan unionin laajentumisen vaikutuksia tutkimusjärjestelmään ja sen kustannuksiin. Kansallisten tutkimusten määrä nousee merkittävästi sen mukaan, kuinka moni uusista jäsenvaltioista käyttää oikeuttaan suorittaa tutkimuksia omissa rekistereissään. On ennen aikaista ja vaikeaa määrittää, mitkä uudet jäsenvaltiot laativat tutkimuskertomuksia. Tällä hetkellä kuitenkin seuraavat maat (jotka suorittavat tutkimuksia aikaisemmista tavaramerkeistä omissa kansallisissa järjestelmissään silloin, kun niiden kansalliset virastot tutkivat suhteellisia hylkäysperusteita) voivat olla kiinnostuneita suorittamaan tutkimuksia tavaramerkkiasetuksen 39 artiklan 2 kohdan mukaisesti: Bulgaria, Viro, Unkari, Malta ja Puola. Toiset, kuten Tšekki ja Slovakia, tarjoavat jo tutkimuspalveluja ja valitsevat todennäköisesti asetuksen mukaisen tutkimuskertomusvaihtoehdon. Kaiken kaikkiaan on täysin mahdollista, että kaikki uudet jäsenvaltiot päättävät osallistua tutkimusjärjestelmään.

Jos nykyinen pakollinen tutkimusjärjestelmä laajennettaisiin koskemaan 12 uutta jäsenvaltiota, tutkimuskertomuksen kustannukset hakemusta kohti nousisivat 594 euroon, mikä tarkoittaa yli kaksinkertaisia kustannuksia nykyiseen verrattuna. Tämä aiheuttaisi yhteisön tavaramerkkiä hakeville lisätaakan, joka heikentäisi erityisesti pk-yritysten kilpailukykyä. Tällainen tulos olisi päinvastainen tutkimusjärjestelmän alkuperäisen tavoitteen kanssa, joka on merkittävän avun tarjoaminen pk-yrityksille, joille ristiriitaisten oikeuksien tutkiminen voi aiheuttaa kohtuuttomia kustannuksia.

4. MUITA ONGELMIA

Kuten edellä todettiin, tämän kertomuksen päätarkoituksena on selvittää, onko järjestelmään tarpeellista ehdottaa muutoksia ja minkälaiset muutokset olisivat tarpeen. Luonnollisesti jokaisella mahdollisella muutosehdotuksella olisi pyrittävä löytämään toimiva ratkaisu nykyisessä järjestelmässä havaittuihin ongelmiin. Edellä jaksossa 2 mainittiin jo joitakin ilmeisiä puutteita, jotka liittyvät erityisesti maksun tasoon. Komissio on kuitenkin asiaan liittyvien tahojen huomautusten perusteella todennut muitakin tutkimusjärjestelmän puutteita, jotka on syytä mainita. Nämä puutteet esitetään tiivistetysti seuraavassa:

- Soveltumaton ajoitus: Kuten edellä mainittiin, tutkimukset suoritetaan sen jälkeen, kun yhteisön tavaramerkkiä koskeva hakemus on jo tehty ja hakemusmaksu (975 euroa) maksettu. Niinpä hakija useimmissa tapauksissa – sen sijaan että peruuttaisi hakemuksen tutkimuksessa mainittujen mahdollisesti ristiriitaisten oikeuksien takia – odottaa mahdollisen väitteen esittämistä ennen tällaisen päätöksen tekemistä.
- Ajan, rahan ja voimavarojen väärä kohdentaminen: Hakijoiden tutkimusjärjestelmästä saamat rajalliset edut eivät vastaa sen hallintoon kuluvia kustannuksia, niin rahaa kuin muita voimavaroja. Tässä yhteydessä olisi huomattava, että virasto aloitti viime vuonna perusteellisen rakenneuudistuksen sen varmistamiseksi, että henkilöstöresursseja käytetään kustannustehokkaasti.
- Tutkimuskertomusten johdonmukaisuuden puute: Tämä moite ei liity ainoastaan tutkimuskertomuksissa annettujen aikaisempia oikeuksia koskevien tietojen tasoon vaan erityisesti itse tutkimusperusteiden vaihtelevuuteen. Huolimatta siitä, että virasto on pyrkinyt yhdenmukaistamaan tutkimuskertomuksia niin muodon kuin sisällön suhteen, kansalliset virastot ovat säilyttäneet oman muotonsa ja

tutkimusperusteensa, vaikka järjestelmän aloitusvuodesta 1996 onkin edistytty jonkin verran.

Tämän ongelman olemassaolo vahvistettiin jälleen viraston pääjohtajan 3. elokuuta 2000 päivätyssä tiedonannossa nro 5/00, joka koskee katsausta kansallisiin ja yhteisön tutkimuskertomuksiin. Sisämarkkinoilla toimiva yhdenmukaistamisvirasto laati katsauksen kuulemalla kansallisia virastoja ja Beneluxin tavaramerkkivirastoa. Tiedonannossa esitetään runsaasti todisteita siitä, että kansalliset virastot ja virasto itse soveltavat eri perusteita tutkimuskertomuksia käsitellessään. Tämä yhdenmukaistamisen puute heikentää järjestelmän hyödyllisyyttä, ja sen vuoksi hakijoiden on vaikea arvioida tarkasti aikaisempien ristiriitaisten oikeuksien olemassaoloa ja/tai lukumäärää.

- Tulokset eivät ole täydellisiä, koska tutkimuksia ei tehdä suurten jäsenvaltioiden kuten Saksan, Ranskan ja Italian tavaramerkeistä.
- Tutkimukset ovat laadultaan erityisen huonoja, kun on kyse kuvallisia elementtejä sisältävistä tavaramerkeistä: useimmissa automaattisissa tutkimusjärjestelmissä ei ole menetelmää tehokkaaseen kuvallisten elementtien hakuun. Wienin luokituksen käyttäminen tähän tarkoitukseen ei täysin ratkaise ongelmaa kahdesta syystä: ensinnäkin siksi, että jäsenvaltiot eivät aina sovelta luokitusta yhdenmukaisella tavalla ja toiseksi siksi, että luokituksen perusteella tehdyt haut sisältävät liian paljon tuloksia. Jotta tämänkaltaisen tutkimuksen vähimmäislaatu voitaisiin varmistaa, kansallisten virastojen on lisäksi valittava manuaalisesti tutkimuskertomuksessa mainittavat tavaramerkit. Paitsi että tämä lähestymistapa on kallis, kyseessä on subjektiivinen menettely, joka voi tuottaa epäluotettavia tuloksia.
- Rekisteröintimenettelyn tarpeettoman pitkät määräajat: Tavaramerkkiasetuksen 39 artiklassa säädetystä menettelystä johtuen virastoon tehtävän hakemuksen jättämispäivän ja hakemuksen julkaisemispäivän välinen aika on noin kuusi kuukautta. Jos tutkimusjärjestelmä lakkautettaisiin, tätä aikaa voitaisiin lyhentää noin puolelatoista kuukaudella, mistä olisi hyötyä käyttäjille.

PÄÄTELMÄ

Edellä esitetyt seikat huomioon ottaen komission päätelmänä on, että tavaramerkkiasetuksen 39 artiklassa säädetty tutkimusjärjestelmä on kallis, pidentää tarpeettomasti yhteisön tavaramerkkien rekisteröintimenettelyä, aiheuttaa hallinnollista taakkaa kansallisille virastoille, virastolle ja hakijoille eikä tästä huolimatta tarjoa hakijoille kustannustehokasta ja hyödyllistä keinoa arvioida tehokkaasti mahdollisten ristiriitaisten aikaisempien oikeuksien olemassaoloa.

Lisäksi Euroopan unionin laajentuessa järjestelmästä tulisi entistä kalliimpi ja monimutkaisempi, jos se säilytettäisiin.

Edellä esitetyn perusteella komissio harkitsee tavaramerkkiasetuksen 39 artiklan kumoamisen ehdottamista. Tämä tehdään yhteisön tavaramerkkiä koskevan asetuksen laajemman tarkistuksen yhteydessä, jota komission on tarkoitus ehdottaa.